

de roos en de tulp

01/09/2011 | Marcel Schmeier M SEN

Als onderwijsadviseur ben je veel onderweg en breng je dus veel tijd door in de auto.

Op weg van Hengelo naar Montfoort kwam er op Radio 1 een mooie vergelijking voorbij van emeritus hoogleraar communicatiekunde Anne van der Meiden. Een bijzondere man, niet alleen door zijn uitgebreide kennis op het gebied van communicatie, maar ook omdat hij als predikant regelmatig in het Twents zijn preken laat horen. De uitzending is hier terug te luisteren: tinyurl.com/annevandermeiden

Hij vertelde over hoe geloven elkaar soms bestrijden en hoe de één de ander probeert te overtuigen van de eigen zienswijze. De katholieke roos met al zijn franje probeert de sobere protestantse tulp van zijn gelijk te overtuigen en andersom ook. Een heel gekibbel dus in die vaas. Van der Meiden verwondert zich over de kibbelende roos en de tulp die heel verschillend zijn, maar toch beide met hun steel in hetzelfde voedende water staan, dat God verbeeldt.

In mijn hoofd zat het boek dat ik de afgelopen week had gelezen: *Effectief omgaan met verschillen in het rekenonderwijs* van Gert Gelderblom. Iets volledig anders inderdaad, maar soms worden er wonderlijke verbindingen gelegd in mijn hersenen.

Net als de roos en de tulp verschillen kinderen van elkaar, ieder kind is uniek. Een klas is als het ware een rijk boeket van verschillende bloemen. We zijn als leerkrachten geneigd om aan al die verschillen tegemoet te komen en stellen daarom handelingsplannen en individuele leerlijnen op. We maken niveaugroepjes en halen kinderen uit de klas om remedial teaching te geven.

Toch lukt het ons vaak niet om al die verschillende kinderen goed te bedienen. Het lijkt wel een paradox: hoe meer we rekening houden met verschillen, hoe groter de verschillen worden, hoe moeilijker het wordt om instructie te organiseren, hoe minder kinderen dus leren.

We vergeten dat al die verschillende kinderen allemaal met hun steel in hetzelfde water staan, dat instructie en leertijd verbeeldt. Al die verschillen vragen niet om individuele aanpakken. Het ene kind heeft alleen meer instructie en leertijd nodig dan het andere kind om dezelfde fundamentele doelen te kunnen behalen, om tot bloei te kunnen komen.

Verschillen mogen er zijn en maken het werk als leerkracht zo ontzettend boeiend. En natuurlijk houd je als leerkracht rekening met de eigenheid van de kinderen in je klas. Maar ze mogen geen aanleiding geven om van bepaalde kinderen lagere verwachtingen te hebben, voor hen lagere doelen te stellen of hen uit de vaas te halen.

“Een klas is als het ware een rijk boeket van verschillende bloemen.”